

Yazar: Ramazan YILMAZ

Ayetleri, bilinçli ve yerli yerince kullanmak

Ayetleri bilinçli kullanmanın ilk basamağı kişinin, söyleyip yazdığı ayetleri her halükârda öncelikle kendi nefsinde yapması, daha sonra başkalarına anlatmasıdır. Risale-i İnderleri ve onların izlerini takip eden Tevhid erleri, Tevhidi esasları kendileri kabul edip yapmadan insanlara Tevhid dersi vermeye kalkışmamışlardır.

Günümüzde başkalarına Tevhid dersi veren bazı kişiler, söyledikleri Tevhidi esasların kendilerinden ne istediğini düşünmeden slogandan türeyen gitmeyen ifadelerle Tevhidi esaslarla ilgili ayetleri kullanmaktadırlar. Kur'an bunları böyle tarif etmektedir.

“Ve Kur'an'ın, insanlara okumanı emreden ayetleri; kalıcı olması için indirildiği indirildi. De ki: “Ona iman edin yahut iman etmeyin; bilesiz, daha önce kendilerine ilim verilenlere okunduğu zaman emreleri uzerine secdeye kapanırlar.” Ve derler ki: “Rabbimiz yâcedir, gerçekten Rabbimizin vaadi gerçekte oldu.” Ve ağlayarak emreleri uzerine kapanırlar ve onların derin saygısının artırır.” (Ysra, 106-109)

“Şöyle bunlar, Allah'ın kendilerine nimet verdiği nebilerden, Adem ve Nuh ile beraber (gemide) tapmışlarımız soyundan, İbrahim ve İsrail (Yakup) soyundan, hidayet verdiğimiz ve seçtiğimiz kimselerdendir. Onlara, Rahman'ın ayetleri okunduğu zaman ağlayarak secdeye kapanırlardı. Nihayet ardından onlardan sonra yerlerine gelenler, salâtı zayı ettiler, pehvetlerine tabi oldular; bu yüzden onlar, yakında azgınlıklarının karpıdığı alacaklardır. (Meryem, 58-59)

Bu buyruklar gereği ayetleri, bilinçli ve yerli yerince kullanma konusunda

Rab'lerine gerccedil;ekten iman edenler oldukccedil;a duyarly ve hassas olmalydrlar. Yuuml;ce Allah (cc) bu konuda iman edenleri birccedil;ok ayette, olur olmaz bckilde ayetleri kullanmamaly konusunda uyarmaktadr.

Vahyi esaslary, hayatyn merkezine almayanlaryn, vahiyle insanlara uuml;duml;t vermesinin ne denli ikiyezliuml;luml;k olduunu bildiren yuuml;ce Allah (cc), aksine hareketin Kendi yannda buuml;yuuml;k bir gazap ve nefret olduunu bildirmektedir.

ldquo;Ey iman edenler, ni(ccedil;in yapmayacađnyz peyi söylüyorsunuz; yapmayacađnyz peyi söylemek, elbette Allah katında buuml;yuuml;k bir nefrettir!rdquo; (Saf, 2-3)

Baokalaryna Tevhid dersleri verip yabadyklary hayatı, çevrelerinde cereyan eden olay ve olguları, Tevhidi ilkeler doğrultusunda değerlendirmeyenler, ancak kendilerini aldatıyorlar da farkında değiller. Bu ayetlerle yapılan uyarının hemen akabindeki ayette M'ın kenetlemelerinden, Allah yolunda m;cadele etmelerinden, savapmalarından s;zedilmektedir.

Oturduklary yerden gizlenmiş bir halde Kur'an'daki ayetlerin, nerede nasıl kullanıldığny bilmeden, karpı olduklary kipilere adeta bir silah gibi kullananlar, elbette Saf suresi 2 ve 3. ayetlerin kapsamına girmektedirler.

Ayetler, -tıpkı rasuller gibi- bildirilen partlar hasıl olduunda uygulanır

Ayetlerin tuml;, belli partlary i(ccedil;erisinde barındırmaktadr, bu partlar hasıl olduunda ayetler doğal olarak kullanılır. Örneđin had cezaların uygulanması, savap hukuku ve benzeri konulardaki ayetler, ancak Ysl'ın Devleti'nin uygulayacağ huml;kuml;mlerdir.

Partlary hasıl olmadan ayetleri baokalaryna s;yleyip onu bir tehdit aracy olarak kullanmak, ki piye Rabb'i indinde buuml;yuuml;k bir sorumluluk yuml;kler. Ysl'ın Devleti'nin, devlet olarak uygulayacağ huml;kuml;m i(ccedil;erikli bazı ayetleri alıp sokak serserileri edasıyla sağa sola tehditk' r bir tavırla yazanlar,

”Onlar, o sevdikleri yemeđi yoksula, yetime ve esire yedirirler.” (Ynsan, 8)

Bir devlet nizamýn uygulayacađy ayetleri, kihanbeyi bir eda ile insanlara karpý bir tehdit olarak yazañlar, -bunu hangi gaye ile yaparsa yapsýnlar-Kur’ani esaslara ve Ýslam’a bilyuylk bir zarar vermektedirler. Hiçbir Rasul, devlet nizamý haline gelmeden insanlary asyp kesmekle tehdit etmemiþ, onlary yalnızca yuce Allah’yn azaby ile korkutmuþ insanlary yuce Allah’yn rahmet syfatyna davet etmiplerdir.

”lemler iin rahmetten baþka (bir sebeple) seni gndermedik.” (Enbiya, 107)

Yuce Allah (cc), rahmetini ncelemiþ ve rasullerini rahmet elçileri olarak gndermiþtir. Bu nedenle tmm rasuller, insanlary ncelikle yuce Allah’yn rahmetine davet etmiplerdir.

Ayetlerin asyl anlamlaryny bilmeden kullanmak Kur’an’a, Ýslam’a zarar vermektir

Ayetleri, olur olmaz þekilde rastgele kullanmak, her þeyden nce Ýslami esaslara zarar vermek, Ýslam’yn anlaylmasyn zorlaþtýrmaktyr ki bu, yuce Allah (cc) indinde kiþiye bilyuylk bir sorumluluk yuylkler.

Ýkincisi, ister bilinçli, ister bilinçsiz yapýlsyn, Kur’an’yn, insanlar tarafýndan anlaylmasyna engel olmaktyr ki, bunu yapan kimsenin durumu, Mekke mþriklerinin Kur’an’yn nnde grrlt; koparmalarýndan farksyzdýr.

Uç; Rasul’un nneklidini veren ayetlerin gmezden gelinmesine ve onlara syrt dnmesine neden olur ki, gerçekten iman eden, her aklý baþynda olan kiþi, bunun ne demek olduđunu iyi bilir.

”Kim, kendisine hidayet aýklandıktan sonra Rasul’e karpý gelir

gönde yeri, acıklı bir azabı tatmak; zere ancak cehennemdir.

“Bugün ayrılın ey gâhî! Ey Âdemoğulları, size ahit vermedim mi peytana itaat etmeyin diye; boşphesiz o, sizin için apaçık bir dâmandır.” (Yasin, 59-60)

Ayetler, tıpkı ilâhî gibidirler

Ayetler, tıpkı ilâhî gibidir; ilâhî lar yanlı kullanıldığında insanlara nası ki bir fayda sağlıyor ve tam aksine daha kötü; fiziksel ve ruhsal hastalıklara neden oluyorsa, aynı şekilde ayetler de yanlı kullanıldığında insanı, Rab’inin kâfî sorumluluk altına sokmakta, onun için ve için girmesine neden olmaktadır.

Hangi niyetle olursa olsun, ayetlerin arka planı ve vermek istediği mesajı anlamadan herhangi bir konu ya da durum için kullanmak bilinçsiz ya da bilinçsiz; siz yüce Allah’ın yüce Allah’ına iftira atmaktadır. Çünkü; yüce Allah’ın o ayet ya da ayetlerle ilgili murat ettiğini iddia etmektir ki bu, boş bir sorumluluktur.

“Allah’a yalan uyduran kimseden daha zalim kimdir! Üste onlar, Rab’lerine arz edilirdiler, âhitler derler ki: “Üste bunlar, Rab’lerine kâfî yalan söyleyen kimselerdir.” İyi bilin ki Allah’ın laneti zalimlerin için; zere nedendir.” (Hud, 18)

Ayetlerin, asıl anlamlarından farklı olarak kullanılması ve peytana tabi olunmasına bir örnek, kâfîlerin yüce Allah’ın rahmet sahibi olupunu bildiren ayetleri yanlı kullanmalarıdır. Üste Allah (cc), kullarına kâfî elbette rahmet sahibi ve onlara merhamet edicidir. O, hangi konu ve durumda kullarına merhamet edeceğini boş açık bir şekilde bildirmiştir.

Üste Allah’ın rahmet sıfatını, O’nun bildirdiği amaçları dâiminde hevalarına göre kullananlar, O’nun rahmetine değil gazabına uğrayacaklar, cennet mükkâfâtına değil cehennem azabına gideceklerdir.

”De ki: Ey nefislerine karþý apýry giden kullarym, Allah’yn rahmetinden umut kesmeyin, muhakkak ki Allah, bütün günahlary baðyplar; þüphesiz O, baðyplayan, merhamet edendir. Rabb’inize dönün, O’nüna teslim olun, size azap gelmeden önce, sonra size yardym edilmez. Rabb’inizden size indirilenin en güzeline uyun; ansyzyn ve hiç farkyna varmadan azap size gelmeden önce.” (Zümer, 53-55)

”Yüce Allah (cc), kullaryna merhamet etmeyi ancak onlaryn, günahlaryndan vazgeçip tevbe etmeleri, Kur’anün esaslar dođrultusunda bir yapantý içerisine girmeleri þartyna baðlamyþ, ancak bu durumda tevbe edenin bütün günahlaryny baðyplayacađyny bildirmiþtir.

”Kim tevbe eder ve salih amel iþlerse, iþte gerçekten o, Allah’a tevbe etmiþ, tevbesi kabul edilmiþtir.” (Furkan, 71)

”Kendilerine Hak ulaþtyđy anda tevbe etmeyip tevbe etmeyi sonraya býrakanlar, tevbe etmemiþ kimseler olarak kâfirler gibi olacaklardyr.

”Kötülükler yapyp kendilerine ölüm geldiđinde nihayet: ”Ben, gerçekten þimdi tevbe ettim” diyenlerin ve kâfir olarak ölenlerin tevbeleri geçerli deđildir, iþte onlar için acý bir azap hazýrlamyþdyr!” (Nisa, 18)

”Yüce Allah’yn, kullaryna hangi durumlarda merhamet edeceđini bilmeden O’nun rahmet syfatyny olur olmaz kullananlar, þeytana tabi olmuþ kimseler olarak acýkly azaby tadacaklardyr. Bu, hangi konuda olursa olsun, ayetleri asyl anlamlary dypnda kullanan herkes için geçerlidir.

”Yüce Allah’yn affetmesi, kulun tevbe etmesine baðlydyr

”Yüce Allah (cc), kullaryna karþý af ve mađfiretinin hangi durumlarda sözkonusu olacađyny, ancak buna göre hareket edilmesi halinde kullaryny baðyplayacađyny bildirmiþ, bu bildirilenler dypnda Kendisinin rahmetini istismar aracy olarak kullananlary uyarmyþ, bunun

peytandan olduđunu apaçık bir ¼ekilde haber vermiptir.

”Ey insanlar, muhakkak ki Allah’ın vaadi gerçektir; o halde sakýn dünya hayatý sizi aldatmasýn ve o aldatýcý, sizi Allah ile aldatmasýn.” (Fatýr, 5)

Birçok kiþi, zulme uđrayan, bazý sorunlarla karpýlanan insanlara, sabrý tavsiye eder, onlara zulmeden kiþileri bađýplayýp affetmelerini tavsiye ederek o konu ile ilgili ayetleri okurlar. Oysa bu, dođru olmayan bir istektir. Allah (cc), merhamet sahibi ve O’nun merhameti, gücleri ve yeri kapladýđý halde günah iþleyen kullarýný, ancak günah iþlemekten vazgeçerek kendilerini ýslah edip tevbe etmeleri halinde bađýplayacađýný bildirmiþtir.

”Tevbe edenler, ýslah edenler ve Allah’a sýđýnanlar ve Allah için dinlerine ihlasý olanlar müstesna, iþte onlar, Müminlerle beraberdirler; yakýnda Allah, Müminlere çok büyük bir mükâfat verecektir.” (Nisa, 146)

Yüce Allah (cc), gücleri ve yeri kaplayan geniþ ve büyük rahmetine rađmen kullarýný affetmeyi, onlarýn tevbe etmeleri þartýna bađlamýþken Müslümanlarýn, kendilerine kütülük yapan kimseleri, onlar, üzür dileyip kendilerini düzeltmeden affetmeleri elbette mümkün deđildir. Bu nedenle zulme uđrayan Müslümanlardan o kimseleri affetmeleri için bu konudaki ayetleri hatýrlatmalarý, ayetlerin mesajýný anlamamaktýr.

Yüce Allah (cc), hem Kendisinin kullarýna karpý hangi durumlarda nasýl muamele edeceđi, hem de gerek Tevhidi esaslarýn insanlara ulaþtýrýlmasýnda gerekse Müslümanlarýn, insanlara karpý tutum ve davranýþlarýnýn nasýl olmasý gerektiđi konusunda ayetleri apaçık bir ¼ekilde bildirmiþ, rasullerinin hemen her konudaki davranýþlarýný ürnek olarak vermiþtir.

Rab’lerine gerçekten iman eden ve O’nu razý etmeye çalýþan kimseler, mutlak anlamda Rab’lerinin belirlediđi esaslara ve bildirdiđi Rasul ürneklerine uygun hareket etmekle mükelleftirler. Aksi halde süleyip yaptýklarý,

